

uindvære Sognefogder, og derfor kunde vi ligesaa godt beholde dem i den korte Tid, de have at leve i. Har en af mine ærede Forærgere sagt, at Sognefogedinstitutionen havde overlevet sig selv, da er jeg ganske vist ikke af denne Mening. Var dette Tilfældet, saa er den levet op igjen, og den vil, troer jeg, leve længe. Derimod skjønner jeg ikke, at der er megen Anledning, eller — for at sige min Mening ligefrem — overhovedet nogen Anledning til at fremme det foreliggende Lovforslag. Der er, saavidt jeg skjønner, kun eet Punkt i samme, der egner sig, formelt taget, til Behandling ad Lovgivningsveien, det er Spørgsmaalet, om man vil tage Lønningen fra Sognefogderne. Skal dette gøres, maa det naturligvis skee ad Lovgivningsveien. Dette er imidlertid et Punkt, som jeg bestemte maa modsætte mig. Ganske vist har Sognefogedinstitutionen hidtil i Formen været et Ombud, det vil sige, de, der have været udtagne dertil, have været pligtige til at modtage dette Hverv og til at beklæde det i en vis Tid; men Virkningerne deraf have ikke vist sig saa skadelige, som det ellers kunde have været Tilfældet, fordi der har været tilslagt Bestillingen Løn, og der altsaa har kunnet gøres Regning paa, at de Personer, der have modtaget Bestillingen, vilde vedblive at beholde den i længere Tid end absolut fornødent. Men har Sognefogedinstitutionen den Betydning, som jeg troer, at burde tillægges den, saa er det af største Vigtighed, at man ikke hvert Dieblis skifter Folk, og at man har det størst mulige Valg blandt de gode Kræfter til at beklæde disse Stillinger. Jeg maa altsaa bestemt modsætte mig, at Sognefogdebestillingen gaaer over til at blive et ulønnet Ombud. Om Lønnen skal fastsættes under Navn af „Løn“, som det nu er Tilfældet, eller om den skal heds under Navn af „fast Befordringsgodtgørelse“, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Rosenkrantz) syntes saameget om, er selvfølgelig ligegyldigt; det er kun et Formspørgsmaal. Dette hænger sammen med den Betragtning, som synes at have gjort sig gjældende hos de ærede Forslagsstillere, at de ikke alene ville have, at Sognefogdebestillingen skal

være et Ombud og et ulønnet Ombud, men at den skal være en communal Bestilling. Jeg kan i saa Henseende næsten ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Aste Valgkreds (K. Pedersen) anførte, og maa med ham ansee det for meget uheldigt at blande den reent executive Magt formeget med den communale Myndighed; man svækker derved i en væsentlig Grad begge Parter. Deraf følger, at jeg maa ansee alle de Bestemmelser, der gaae ud paa i Virkeligheden at lægge Udævnelsesretten over til de communale Autoriteter, for meget uhenftigtsmæssige. Jeg maa betragte Sognefogden som Politimesterens Underordnede, som den, der altsaa væsentligt staaer i Rapport til Politimesteren og til en vis Grad er afhængig af ham; men han vil faae en skæv Stilling ligeoverfor Politimesteren, naar han ansættes af en communal Autoritet. Det er altsaa dette Punkt, jeg har nævnt her — og som ganske vist, saafremt det skal afgjøres saaledes, som Forslagsstillerne ønske det, maatte finde sin Afgjørelse ad Lovgivningsveien — som jeg ikke kan tiltræde. — Jeg skal nu nævne nogle af de andre Punkter i Lovforslaget. Der er en Bestemmelse om, at der skulde udfærdiges en Instrux for Sognefogderne af Justitsministeren. Jeg kan ganske dele de Motiver, de Betragtninger, som have ledet til at fremsætte dette Forslag, jeg kan godt forstaae, at det er skeet, fordi der paa Grund af de forandrede Forhold navnlig i Belovgivningen og i Landcommunallovgivningen hersker en overordentlig stor Usikkerhed med Hensyn til, hvilke af de Sognefogderne nu paahvilende Pligter der skulle hvirfalde. Det er ganske naturligt, at man kan ønske, at der omkring i de forskjellige Communer have eensartede Regler for, hvad der skal ansees for det Rette i saa Henseende, men jeg seer ikke, at der er nogen Anledning til ved et Lovbud at paalægge Justitsministeren at udfærdige en saadan Instrux. Det forekommer mig, at det vilde være tilstrækkeligt, at de ærede Forslagsstillere rettede en Anmodning i saa Henseende til mig. Jeg kan forsikre, at selv uden en saadan Anmodning skal jeg tage dette Punkt